

Egy kedves olvasónk meséli el a történetét, névtelenül. Célja egyrészt az, hogy ha valaki hasonló esettel találkozik, felismerje az átverést, másrészt szeretné felvenni a kapcsolatot olyanokkal, akik hasonlóan pórul jártak, és tudnak segíteni neki információkkal a bűnözőcsoport teljes ártalmatlanítása érdekében.

Íme a történet:

Szombat este volt. Egy szórakozóhelyen szülinapoztak feleségével és barátaikkal. Fogyott a whisky, emberünk bevallja, hogy **keményen ittas állapotban volt**, amikor éjjel 3 óra után odajöttek hozzá, hogy menjen ki az épület elé. Nem emlékszik már, hogy miről beszélgettek az épület előtt, csak arra emlékszik, hogy felajánlották, hogy hazaviszik. Ott állt már az autó.

Távozáskor a feleségét nem látta a mulatóban. Mint utólag kiderült, a bűnözők **megvárták, hogy a feleség menjen el a mosdóba**, és akkor hívták őt ki a helyiségből. Amilyen állapotban volt, nem volt tisztában azzal, hogy a felesége csak a mosdóba ment, az volt az érzése, hogy már hazament. Beült az autóba, amiről szentül meg volt győződve, hogy egy taxi. Az sem tűnt neki gyanúsnak, hogy két idegen férfi ül be mellé azzal az ürüggyel, hogy őket is hazaviszik.

Az autóban a lány, aki a sofőr mellett ült, **kedvesből átváltott durvába**, elkezdte hajtogatni,

hogyan olvasónk leöntötte a telefonját, és fizesse ki most azonnal. Olvasónk mondta, hogy ne aggódjon, mert ha le is öntötte, elrendezi, másnap találkozunk, s elrendezi. Mikor elhaladtak az otthonuk mellett, kérdezte, hogy miért nem teszik ki. A sofőr azt mondta, előbb leteszi a lányt, s aztán rakja le őt. Mentek. Beleszundított.

Arra ébredt, hogy durr egy balról, durr egy jobbról,

két nagy ütést kapott a fejére. Az adrenalintól magához tért. Egy erdőben voltak, mint utólag kiderült, valahol Patakfalva fölött. Két ember ütötte-rúgta két oldalról, próbálták kiszedni az autóból, közben ordibáltak, cigányos akcentussal, hogy „**szállj ki, te geci, megölünk**, azonnal fizess ki a telefont, hol a pénz”. Ő a két lábával betámasztotta magát, kapaszkodott az ülésbe, s a fejét bedugta a fejtámlák közé, hogy ne tudják olyan könnyen ütni. Mondta a sofőrnek, hogy taposson bele, de az csak mozdulatlanul nézte. Akkor esett le neki, hogy ez nem véletlen, meg volt szervezve, utastársai mind együtt vannak.

Összeszedte magát, s mondta, hogy úgysem tudják kiszedni az autóból, ne próbálkozzanak, vigyék vissza a városba. Ők még próbálkoztak. Az áldozatnak fél órának tűnt, de az is lehet, hogy csak két-három perc volt az egész, amíg intenzíven ki akarták szedni az autóból. **Rúgták-ütötték, a karjai és lábai bekétkültek, teli van horzsolásokkal**. Az egyik támadó húzta, a másik tolta, de csak nem sikerült nekik. Az áldozat közben csak hajtogatta, hozzák vissza a városba, mert úgysem tudják kivenni.

Egy idő után feladták. Visszahozták a városba, a városszéli benzinkútnál megálltak, s mondták, hogy szálljon ki. Láta, hogy a városban van, kiszállt. Telefonja és pénze már nem volt.

Hívatott egy taxit, visszament a mulatóhelyre, hogy a felesége vagy valaki van-e még ott. Nem volt már senki, 5 óra körül járt az idő.

Felment a rendőrségre,

elmondta, hogy mi történt, éppen csak, hogy ki nem kacagták. Másnap józanon bement a szórakozóhelyre, végignézte a biztonsági kamerák felvételeit, és felismerte rajtuk a sofőrt. A tulajdonos és egy alkalmazott segítségével a lányt is sikerült beazonosítaniuk, nem csak a sofőrt.

Elment a helyi rendőrségre, ott is megnézték a felvételeket, ott is látszik, amint beültetik az autóba. Átment ismét az állami rendőrségre, ott mondták neki, hogy nem dolgozik senki hétfőn, menjen vissza hétfőn.

Otthon is megpróbálták rekonstruálni a történetet. Arra emlékezett ő is, hogy a lány velük táncolt a mulatóban, azért nem tűnt gyanúsaknak neki, hogy felajánlotta, hogy hazaviszik. Azt otthon tudta már meg a feleségétől, hogy a lány már a szórakozóhelyen megkörnyékezte a feleségét és a társaságuk más nőtagjait azzal a dumával, hogy ő leöntötte a telefonját, s ki kellene azt fizetni. A felvételeken látszott, hogy a két verőlegény is ott üldögélt a lány asztalánál, de az is látszott, hogy nem ittak semmit egész éjjel, így, ha véletlenül oda is ment volna az asztalukhoz, akkor sem lett volna mivel leöntenie a lány telefonját.

Olvasónk hétfőn ismét bement a rendőrségre feljelentést tenni.

Beküldték a váróterembe, s hagyták ott unatkozni. Húsz perc után úgy érezte, hogy ennyi elég. Kiment, s az ügyészség előtt **felhívta az 112-t**, elmondta, hogy mi történt, s hogy hiába próbál feljelentést tenni. Azt mondták neki, menjen vissza a rendőrségre, s feljelentést tud tenni. Így is történt, a rendőrségen már várták, megtette a feljelentését.

Időközben **megkereste a sofőrt**, aki csak másodállásban sofőrködik a rablóknak, egyébként egy üzletnél dolgozik, melyet a szülei vezetnek. Otthon is kereste őt többször, telefonon hívta rengetegszer, több telefonszámról is, de nem sikerült elérnie. Így bement az üzletbe, és beszélt a szüleivel, akiknek azt mondta a srác, hogy **azért véres az autó**, mert egy barátjának elindult az orra vére. Később sikerült magával a sofőrrel is találkoznia ott az üzletnél, aki a helyszínen bevallotta tettét ijedten, és azt mondta, hogy neki csak az volt a dolga, hogy kihívja az áldozatot, és hogy vezessen. Ekkor az áldozat felhívta a nyomozót, hogy megvan a sofőr, bevallott mindent, most kellene kihallgatni, míg össze nem beszél a többiekkel. A rendőr azt mondta, hogy **délután van, nincs szükség most kihallgatásra**, menjen nyugodtan haza, másnap reggel tízkor menjen be a rendőrségre. Hiába próbálta meggyőzni a rendőrt, az azt mondta, ez a procedúra.

Este felhívta a sofőr édesapja félig sírva, hogy ő nagyon megverte a gyermeket, hogy kihaladt a szája, pedig azelőtt soha nem ütött hozzá. Kérte, higgye el, hogy ők erre nincsenek rászorulva. **A gyermek bevallotta, hogy terrorizálták** a cigányok, s azért csinálta ezt.

Közben az áldozat azt is kiderítette,

hogya a lány a night club-ban dolgozott, s lement a cigányokhoz, hogy megkérdezze a többi lányt, ismerik-e, mit tudnak róla. Ott azt mondták neki, hogy a lány ezzel foglalkozik. Már volt egy olyan ügye, amelyikben egy ember börtönbe került négy és fél évre, s egy másik pedig megvan szökve. Kivittek egy embert az erdőbe, levetkőztették csóróra, megverték, s elvették 4000 euróját. Ezzel az információval emberünk visszament a rendőrségre, ott azt mondták, hogy utánanéztek, de soha nem volt ilyen ügy.

Az is kiderült, hogy a két verekedő legény a lány két testvére volt. Behozatták őket a rendőrségre, azt nyilatkozták, hogy **a benzinkútnál verték meg az áldozatot, mert nem akart kiszállni az autóból**. Arra a kérdésre, hogy mit kerestek akkor a patakfalvi erdőben, azt mondták, hogy mentek haza Oklánd felé, ott megsajnálták, és megfordultak.

Harmadnap hívatta a rendőr az áldozatot, hogy **megvan a telefonja**. Kérdi, hol volt. Hát ott volt a gyanúsítottaknál. A telefont tiszta üresen kapta vissza, SIM-kártya nélkül, minden adat letörölve, gyári beállítások visszaállítva. Azt mondták, hogy ott felejtette a telefont az autóban, olyan részeg volt. De ha valaki ott felejt egy telefont, s a becsületes megtalálója vissza akarja adni, akkor nem állítja vissza a gyári beállításokat, és nem dobja el a SIM-kártyát, ugye?

A nyilatkozatok helyenként ellentmondásosak,

állítja az áldozat. A sofőr azt nyilatkozta, hogy ő a lányt ismerte, és életében nem volt a verőlegények társaságában. Ám a verőlegények azt nyilatkozták, hogy már négyszer-ötször voltak a sofőrrel.

Eddig mesélte az áldozat a másfél hete kezdődött történetet. Szeme alatt még mindig látszanak az ütések sötét nyomai, karjai is foltosak.

Gheorghe Filip sajtószóvivő kérdésünkre utánaérdeklődött az ügynek, megerősítette, hogy nyomozás folyik az ügyben, egyelőre két forgatókönyv van.

Az egyik az, amit itt az áldozat vázolt nekünk. A másik forgatókönyv az, hogy az áldozat

alkoholt fogyasztott ezekkel a fiatalokkal közösen, egy adott pillanatban egy pohár bort öntött a lány telefonjára, azt mondta, hogy a saját telefonját adja a lány telefonja helyett, együtt távoztak, időközben meggondolta magát, visszakérte a telefonját, veszekedés kezdődött közöttük, „elveszítette a startot”, mert ő egyedül volt, s a másíkok ketten.

Mindenesetre, a történetek különböznek, mondja Filip, az marad hátra, hogy megállapítsák, melyiknek van igaza.

Elindítottak egy bűnügyi nyomozást, de egyelőre csak lopásért, nem emberrablásért, mert nincs bizonyíték még arra, hogy erővel ültették volna be az autóba, a képek alapján önszántából ült be, úgy látszik a képeken, hogy beszélgetnek, együtt vannak. Annyit tud egyelőre mondani, hogy nyomoznak, és a nyomozás során meg tudják változtatni az ügy jogi besorolását, amennyiben a vizsgálat eredményei ezt indokoltá teszik, zárja mondandóját a rendőrség sajtószóvivője.

Az áldozat sem áll le nyomozásával.

Meggyőződése, hogy nem ő az egyetlen hasonló eset. Abból, amit megtudott másoktól, több hasonló ügye volt a lánynak, ezzel foglalkozik, és valószínű, hogy a nightclub-ból is vitt el részeg embereket.

Nagy valószínűséggel az üzlet alapelve az, hogy olyan **középkorú, családós embereket rabolnak ki vagy vernek át ittas állapotban**

, akik aztán szégyellik otthon vagy a rendőrségen elmondani, hogy hol voltak és mi történt velük, inkább elhallgatják a dolgot.

A bűnözők nem okoznak nagyon nagy kárt, csak akkorát, amekkorát az áldozat ki tud heverni feljelentés nélkül, kifizettetnek vele egy telefont, vagy elveszik az ő telefonját, elvesznek tőle ezer-kétezer lejt maximum. Így az áldozatok inkább nem is mennek a rendőrségre, s ha mennek is, ott úgíis eltanácsolják őket.

Az áldozat **feljelentést tett a DIICOT-nál is**, mert ez már szervezett bűnözés. Eltökélt szándéka, hogy felszámoltassa ezt a bűnözői csoportot. A gyerekei hamarosan abba a korba érnek, hogy elkezdenek bulikba járni, és nem szívesen engedné őket ilyen bűnözők közé.

Az áldozat szeretne megismerni minél több ilyen esetet. Ha bárki tudná segíteni információkkal, mert tapasztalt hasonló esetet, akár saját bőrén, akár tudomása van hasonlóról, mert barátja vagy ismerőse hasonlóképpen járt, kérjük, jelezzen.

Jelentkezhet egyből az áldozatnál is, ha tudja, hogy ki az, de jelentkezhet akár nálam is, és én továbbítom az áldozathoz. A diszkréció mindkét esetben garantált, a segítőik nevét titokban tartjuk, az információkat sem fogjuk továbbadni az adatközlő hozzájárulása nélkül.

Elérhetőségeim: ufo@uh.ro, 0743210298, <https://www.facebook.com/ufozoltan.egyed> . A segítséget az áldozat előre köszöni.